O nouă gală de succes la Opera din Iași

(Costin Popa – 2 iulie 2013)

După răsunetul pe care l-a avut festivitatea de decernare a Premiilor Operelor Naționale, o primă ediție absolută pentru România, era firesc ca instituția lirică ieșeană să-și închidă stagiunea 2012-13 cu o altă gală – eveniment care să îi prezinte, de data aceasta în calitate de interpreți, pe cei mai importanți premianți și nominalizați. Așa încât, în ultima zi din iunie, a adus în ambientul arhitectonic de vis al teatrului forțe laureate: mezzosoprana clujeană Iulia Merca (solista cea mai bună a stagiunii naționale), tenorul clujean Cristian Mogoșan (cel mai bun solist), tenorul timișorean Bogdan Zahariea (cel mai bun debutant), alături de câțiva nominalizați la categoriile respective, sopranele ieșene Lăcrămioara Maria Hrubaru-Roată, Ana Maria Donose-Marcovici și baritonul canadian Jean Kristoff Bouton, acum solist al Operei din Iași.

Boom-ul artistic și de imagine reușit de organizatori, l-am numit pe managerul Beatrice Rancea, a fost invitarea în concert a tinerei soprane originare din Bistrița, Anita Hartig, solistă a Operei de Stat din Viena, una din vocile emergente de mare valoare, care deja a fost aplaudată la Scala din Milano, la Covent Garden din Londra și urmează să debuteze la Metropolitan Opera din New York în martie 2014.

Așadar, din nou gală festivă la Opera Națională Română din Iași, cu public numeros, ce a întâmpinat în eleganță serata. Este o plăcere să vezi la Operă rochii lungi, coafuri deosebite, bijuterii, smoking-uri, papioane. Chiar și mulți tineri au respectat eticheta indispensabilă ideii de teatru liric, foarte des neglijată la noi în țară. Peste toți, la final, a plouat cu steluțe aurii si argintii, consfințind atmosfera sărbătorească.

Un scurt cuvânt introductiv au rostit aceiași moderatori ca la gala de premiere, directorul Beatrice Rancea și tenorul Cosmin Marcovici, pentru ca în încheierea seratei, doamna Rancea să mulțumească tuturor celor prezenți pe scenă, membrilor juriului Premiilor Naționale aflați în sală, oficialităților reprezentate de primarul Gheorghe Nichita și, desigur, întregului public, adresând o caldă invitație pentru noua stagiune care se anunță, se pare, la fel de atractivă precum cea care s-a încheiat.

Și acum, concertul de gală. Tenorul Cristian Mogoșan este una din vocile importante ale României de azi, puternică, solidă și bine articulată, cu sonoritate incisivă, pătrunzătoare. Are o deosebită versatilitate în abordarea rolurilor, de la liricele „pline" la cele lirico-spinte cu accentuări dramatice. Cu culoare consistentă de glas, a cântat aria lui Lenski din „Evgheni Oneghin" de Ceaikovski cu frumoasă derulare a frazelor muzicale și, către final, cu plăcută poetică și eseuri de mezzevoci. I-au urmat aria „No puede ser" din zarzuela „La tabernera del puerto" de Sorozabal căreia i-a dăruit accente pătimașe și, în compania Anitei Hartig, duetul „Lippen schweigen" din opereta „Văduva veselă" de Lehár.

Bogdan Zahariea pare să se afle pe scenă de-o viață, deși debordează de tinerețe. Afișează siguranță în cânt și expune un glas plăcut, rotund și strălucitor în registrul acut. O respirație bine pusă la punct îi conferă cursivitate pe ambitus, așa încât desenele melodice sunt fluente. Înclinarea către roluri spinte a fost evidentă, a interpretat pasional celebra „E lucevan le stelle" din „Tosca" şi, eroic, nu mai puțin faimoasa „Nessun dorma" din „Turandot", pagini pucciniene din opusuri interpretate deja pe scena Operei Naționale Române din Timișoara. În galeria tinerilor tenori români, Bogdan Zahariea este o apariție demnă de urmărit în conturarea carierei.

Spectaculos a cântat delicioasa soprană Lăcrămioara Maria Hrubaru-Roată acutissima arie de coloratură a Cunegondei „Glitter and Be Gay" din opereta „Candide" de Bernstein! A fost o explozie de talent, de şarm, de pirotehnică vocală, de acrobații pe țesătură înaltă de glas, de sunete volatile și spumoase, de expresivitate amănunțit înfățișată în chip amuzant, scenic și vocal. Un mare Bravo!

Interpretarea ariei de contraltă a Principesei de Bouillon din „Adriana Lecouvreur" de Cilea a revenit mezzosopranei Iulia Merca, de multe ori cu sonorități sopraneggiante, urmată de tălmăcirea binecunoscutei „Chanson bohème" din „Carmen" de Bizet, într-o lectură – s-o numesc - interiorizată, personală, în care în ultima strofă și-a regăsit patosul de gitană spaniolă.

Baritonul Jean Kristoff Bouton este un cântăreț inteligent, cu voce plină de mobilitate, capabil să restituie brilianța cavatinei lui Figaro din „Bărbierul din Sevilla" rossinian. A și făcut-o, în pofida unei culori tenorale de glas.

Soprana Ana Maria Donose-Marcovici a început bine aria „Muzica" din opereta „Valurile Dunării" de George Grigoriu, cu aplomb și lucire de sunet. O vizibilă indispoziție apărută subit, în partea a doua a ariei, a făcut-o să sfârșească în tonuri stinse. Păcat!

Prezența Anitei Hartig a avut de la primul sunet aura măiestriei, lirismului, rafinamentelor și subtilității. Prin aria bijuteriilor din „Faust" de Gounod a conturat o Margareta delicată, cochetă, grațioasă, cu un spirit al valsării care a luat totul ca într-un vârtej cuceritor. Un Si natural acut a încheiat regal și expansiv pagina.

Atributul de analistă de detaliu a discursului melodic a fost evident și în aria „Meine Lippen, sie küssen so heiss" din opereta „Giuditta" de Lehár. Într-o limbă germană impecabilă, soprana a cântat cu farmec vienez, cu strălucire și accente seducătoare, cu plămădire a cuvântului prin culori vocale într-o multitudine de sensuri și expresii. „In den Sternen, da steht es geschrieben, du sollst küssen, du sollst lieben" („În stele stă scris, trebuie să săruți, trebuie să iubești") a mers direct în inimile auditoriului, l-a fermecat, artista însăși părea transpusă. Comunica formidabil.

În trecutul nu prea îndepărtat, am comparat unele calități ale Anitei Hartig - emoționalitatea și sensibilitatea, minuțiozitatea modelării frazei, căldura, puritatea sonoră - cu cele ale câtorva legendare soprane. M-am gândit mult după aceea. Nu am exagerat. Și, iată, grație asemănărilor în ceea ce privește colorizările și perfecțiunea stilistică, evidente în aria de operetă, mai adaug acum numele marii soprane Elisabeth Schwarzkopf, regină a plutirilor înălțătoare.

Bogdan Zahariea

Iulia Merca

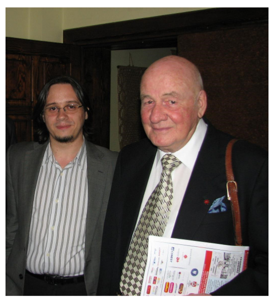

Jean Kristoff Bouton

Lăcrămioara Maria Hrubaru Roată

Cristian Mogoșan

Ana Maria Donose Marcovici

Anita Hartig

Gabriel Bebeșelea, Petre Sbârcea

închiderea stagiunii

A acompaniat, la pupitrul Orchestrei Operei Naționale Române Iași, foarte tânărul Gabriel Bebeșelea, discipol al marelui dirijor și profesor clujean Petre Sbârcea. O baghetă de certă perspectivă, cu evidentă personalitate, care a condus și pagini orchestrale de substanțială exigență, uverturile „Maeștrii cântăreți din Nürnberg" de Wagner și „Forța destinului" de Verdi, în care a suplinit lipsa masivității ansamblului instrumental prin tempi riguroși. În compania corului pregătit de Manuel Giugula, a tălmăcit cu acuratețe și „O fortuna" din cantata „Carmina Burana" de Carl Orff, și corul țiganilor din „Trubadurul" de Verdi.

Serata s-a încheiat în entuziaste aplauze cu obișnuitul Brindisi din „Traviata" verdiană, în interpretarea tuturor soliștilor, cu Anita Hartig și Cristian Mogoșan vedete.